

ת"פ 55366/02/17 - מדינת ישראל נגד ארז מצורו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 58603-06-21 מדינת ישראל נ' מצורו

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		ארז מצורו ע"י ב"כ עוה"ד רן תגר

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת **סיוע לייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן-החוק).

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 11.2.21, חיים זיו ומתי ברץ (להלן בהתאמה- חיים ומתי) קשרו קשר לייבוא סמים דרך אתיופיה לישראל. במסגרת הקשר, שלח חיים הודעה ביישומון Telegram בקבוצה בה היה פעיל גם הנאשם, שעניינה הצעת עבודה, הנאשם הגיב להודעה, ובמענה הסביר לו חיים שעליו יהיה להעביר מזוודות מחוץ לארץ לישראל. בהמשך, ביום 11.2.21, התקשר מתי לנאשם וגרם לו להאמין שהוא משוחח עם חיים (להלן- שיחת הגיוס). במסגרת שיחה זו, הסביר מתי לנאשם בהרחבה את פרטי תכנית יבוא הסם, כשחלף המילה סמים השתמש במילים "אבנים יקרות" ו/או "יהלומים", לרבות בנוגע לכרטיסי הטיסה, משך השהייה ביעדים, קבלת המזוודות והעברתן לישראל והתמורה שיקבל. בהמשך, ביום 30.5.21, בהנחיית חיים ומתי, טס הנאשם מישראל לוינה, ושהה במלון עד ליום 1.6.21. הנאשם מסר לחיים את פרטי המלון, וביום 31.5.21 הגיע מתי בטיסה מאתיופיה לוינה, פגש בנאשם בחדר שבמלון והעביר לו שלוש מזוודות, כשבכל אחת פלטה שהוסלקה בדופן כפולה עטופה בנייר כסף, ובתוכה סם מסוכן. על אף חשדו כי מדובר בסם, נמנע הנאשם מלברר זאת, כמו גם את סוגו וכמותו.

ביום 4.6.21 נחת הנאשם בנמל התעופה בן גוריון כשהוא נושא באמתחתו את המזוודות ובתוכן הסם.

3. ביום 8.3.22 הציגו הצדדים הסדר דיוני, פרי הליך גישור שהתנהל בפני כב' השופט טרסי, לפיו יודה ויורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, ויפנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר. המאשימה תעתור לעונש ראוי

של 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר וענישה נלווית, ההגנה חופשית בטיעוניה.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 38, רווק, ללא עבר פלילי, נטורופת במקצועו. אביו נפטר בילדותו. סיים 12 שנות לימוד ובגרות מלאה. תיאר קשר הדוק עד תלתי עם אמו. לאורך השנים הישגיו הלימודיים היו טובים אך במישור החברתי סבל מבדידות וקשיי השתלבות. שירת שירות צבאי מלא כמכונאי מטוסים, במהלך השירות עבר טיפול אצל קב"ן שהתרשם שסובל מדיכאון סמוי. לאחר השחרור מצה"ל למד נטורופתיה ועבד במקצוע לאורך השנים. שלל שימוש בסמים ואלכוהול, בדיקות שתן שמסר העידו על ניקיון.

הנאשם לקח אחריות על העבירה אותה ביצע, הביע חרטה והסביר כי ברקע לה מצוקה כלכלית אליה נקלע בעקבות פיטוריו בתקופת הקורונה. לדבריו, היה חבר באותה קבוצת Telegram בה נשלחה ההודעה למטרות היכריות זוגיות ושלל כניסה מכוונת לקבוצות הקשורות בעסקאות סמים. תיאר כי התפתה לבצע את העבודה לאור התמורה הכלכלית המיידית בצדה.

אשר להליך הטיפול - הנאשם השתתף במשך כשישה חודשים בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן, אך התקשה לשתף ולהשתתף באופן פעיל, שירות המבחן התרשם כי נעדר דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים, וכי רואה את העבירה כחריגה למערכת ערכיו והתנהלותו. עוד הוערך כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ונכונותו להשתלב בטיפול מפחיתה את הסיכון להישנות עבירות. לאור האמור בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית של צו מבחן למשך שנה וחצי שבה ישולב בהליך טיפולי ארוך טווח, ריצוי עבודות שירות וענישה נלווית.

תמצית הטיעונים לעונש

5. המאשימה, באמצעות עו"ד ליטל שירי, עמדה על הפגיעה המשמעותית של מעשיו בערכים המוגנים של שלום הציבור, בריאותו וביטחונו, לרבות הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים. עוד עמדה על התכנון המוקדם, חלקו כמסייע ברף גבוה, תפקידו המשמעותי כבלדר ותורמתו לביצוע העבירה וסבורה שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני. המאשימה עמדה על נסיבותיו, העדר עבר פלילי, הודאתו, נטילת האחריות ושיתוף הפעולה בחקירתו הכולל הפללת שותפיו. עם זאת, סבורה כי תסקירו אינו חיובי במידה המצדיקה חריגה ממתחם הענישה וכי העונש הראוי שאליו טוענת המאשימה, מאסר בן 15 חודשים, משקלל גם את הקשיים ראייתיים בתיק. המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד רן תגר, עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן במלואן. לשיטתו, בסולם ההיררכי אל מול שותפיו, מעמדו היה זוט, כשתכנון המעשים והוצאתם לפועל בוצעו בעיקר על ידם. עוד ביקש ליתן משקל נכבד לתיקון כתב האישום ולכך שיוחס לו יסוד נפשי של עצימת עיניים ולא של מודעות, וכי חיים מאשר בחקירתו כי אמר לנאשם שמדובר בייבוא יהלומים ולא סמים. עוד טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה, הסם נתפס ולא הופץ, הנאשם הודה כבר בחקירתו הראשונה וללא עבר פלילי. את הקושי

להיפתח בפני שירות המבחן הסביר באישיותו המופנמת, כשלדבריו ההליך המשפטי, ובפרט תקופת מעצרו- כחודשיים ימים, היוו עבורו גורם מטלטל ומרתיע. מטעמים אלו סבור שמדובר באדם צעיר ונורמטיבי בעל סיכויי שיקום, ונתוניו מאפשרים להמנע משליחתו למאסר ממש.

7. עוד שמעתי את אמו של הנאשם, הגב' אורנה מצורו, מיילדת במקצועה, כיום בגמלאות. הגב' מצורו העידה על אופיו השקט והנוח של בנה, תיארה כי הוא תמיד נכון לעזור ומסייע להקל על סבלם של מטופליו. לדבריה, מצבה הרפואי אינו טוב ובנה מתגורר עימה ומסייע לה וביקשה להתחשב בו.

8. **הנאשם בדברו האחרון** תיאר כי הסתבכותו בתיק טלטלה את עולמו וכי חש ייסורים ואכזבה ממעשיו. כיום, פועל לקידום מצבו, חזר לעבוד, לומד להתמודד עם מצבי משבר ונכון להמשיך ולהתקדם בטיפולים בשירות המבחן.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. דומה שאין צורך להכביר מילים באשר לחומרתן של עבירות הסמים וחומרת מעשיו של הנאשם. מדובר במעשים שפגעו פגיעה מוחשית בערכים המוגנים של בריאות הציבור, שלומו וביטחונו. בתי המשפט במאבק מתמיד במטרה למגר את נגע הסמים, ובפרט כלפי המייבאים, כאשר מטרתם הסופית היא מכירתם והפצתם לציבור לשם רווח כספי. לעבירת הייבוא פן מחמיר נוסף המתבטא בנזקים הפוטנציאליים הנלווים של ביצוע עבירות על רקע שימוש בסמים: **"לא אחת הדגיש בית משפט זה את החומרה היתרה שנלווית לעבירות סמים ובפרט לעבירות שעניינן יבוא והפצת סמים מסוכנים. זאת, שכן בעבירות אלו יש כדי לסכן את שלום הציבור ולהרחיב את מעגל המשתמשים בסמים והמכורים..."** (ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל (24.05.22) (להלן-עניין מרזוקי). משכך נקבע כי יש להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה על עברייני הסמים תוך מתן בכורה לעיקרון הגמול והרתעת הרבים (בע"פ 1987/15 דרורי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.8.15); ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (4.6.2020)).

10. מנעד הענישה בעבירות כגון דא רחב, והוא תלוי במשתנים רבים, בין היתר, כמות הסם שנתפסה, תחכום ביצוע העבירות ומעמדו של הנאשם בשרשרת ייבוא הסם (ע"פ 6409/12 מדינת ישראל נ' אלגדיפי, פסקאות 11-12 (5.6.13) (להלן-עניין אלגדיפי).

11. **בעניינינו**, יש ליתן לנסיבות מעשי הנאשם, נוכח תיקון משמעותי של כתב האישום, משקל נכבד בקביעת המתחם העונשי. הנאשם פעל כבלדר ושימש כחוליה מרכזית בהברחת הסם לארץ, חלקו כמסייע היה קטן משל שותפיו אך נותר משמעותי. הנאשם הוא שנענה ל"הצעת העבודה" המפוקפקת בקבוצת הטלגרם, פעל בהתאם לתכניות שולחיו, נסע לחו"ל, קיבל לידיו את המזוודות והביאן לארץ. בכל אחד מהצמתים בתכנית היבוא לא עצר ושקל שקילה נוספת את מעשיו, היה מודע לכך שמעורב בהברחת טובין אסור וביצע את

המעשים מתוך מניע כלכלי מובהק.

12. נתון נוסף שיש להדרש אליו הוא הסכמת הצדדים, שפעל מתוך יסוד נפשי של עצימת עיניים ולא מתוך מודעות לכך שמייבא סמים. הנאשם חשד שמדובר בסם אך לא ידע את סוגו, טיבו וכמותו. הנאשם, אדם אינטליגנט ונורמטיבי, הנסיבות האופפות את מעשיו ופרטי שיחת הגיוס בינו לבין מפעיליו אמורים היו להגביר את חשדו ועל כן אין בנסיבה זו כדי להביא להקלה בחומרת מעשיו ולמתן את מידת אשמו. **"עצימת עיניים איננה נסיבה מקלה. עבור בלדר הסמים, אין קל מלעצום את עיניו כלפי תוכנה של החבילה שקיבל... [קבלת טענה מעין זו] משמעותה פריצת פרצה אשר בכוחה לפטור את בלדרי הסמים מאחריות על מלוא הנזקים הכבדים שנגרמים מפעולתם"** (ע"פ 671/19 אבוטבול נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.10.19): ראה גם ע"פ 8915/18 מועיז נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.9.19)).

זהו המקום להעיר כי במקרים אחרים, שבהם תוקן כתב האישום באופן דומה, צוינו סוג הסם ומשקלו בכתב האישום, **מדובר בנתונים מהותיים** לבחינת הנזק ופוטנציאל הנזק של מעשי הנאשם ואין בכך שבחר, חרף חשד ממשי, לעצום את עיניו כדי להפחית מהנזק שעלול היה להגרם אם הסם שהוברח היה נמכר ומופץ לצרכני סם בארץ. לא הובהר בטיעוני המאשימה האם החסירה נתונים אלו מעובדות כתב האישום המתוקן כדי להקל הקלה נוספת עם הנאשם אך בפועל, משלא צוין סוג הסם - קל או קשה וכמותו- הדבר יזקף לטובתו. על יסוד כל אלו, מצאתי את מידת פגיעת מעשיו בערכים המוגנים, נמוכה-בינונית.

13. מתחמי הענישה בעבירת ייבוא סמים נקבעים תוך בחינה כירורגית שעיקרה היא סוג הסם, כמותו, ונסיבות ביצוע העבירה. כאמור, במקרה שלפנינו, סוג הסם ומשקלו אינו ידוע, ולפיכך אפנה למקרים שונים המלמדים על מדיניות הפסיקה העקרונית הנוהגת בעניינם של מסייעים ששימשו בלדרי סמים:

בעניין מרזוקי נדחה ערעור המערער, יליד תאילנד ואזרח ישראלי, שימש כבלדר, הורשע בעבירות ייבוא סם מסוג מתאמפטמין במשקל של **2.975 ק"ג** ושיבוש הליכי משפט. נקבע מתחם הנע בין 28-40 חודשי מאסר, הנאשם, ללא עבר, נדון למאסר בן 28 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 55366-02-17 מדינת ישראל נ' ציון (29.11.18) הורשע הנאשם בעבירות קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 2,952.60 גרם נטו. בית המשפט קבע כי מעמדו היה כשל מסייע, וקבע בהתאם מתחם ענישה הנע בין 20-50 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא עבר, נדון למאסר בן 30 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 25840-10-19 **מדינת ישראל נ' סורינטה** (8.9.2020) - הורשע נאשם בעבירות ייבוא סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של כשלושה ק"ג. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירה, ומשמש כעד תביעה נגד האחר. בית המשפט אימץ את ההסכמות העונשיות אליהן הגיעו הצדדים וגזר עונשו למאסר בן 26 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 43980-11-17 **מדינת ישראל נ' גרוס** (26.11.18) הנאשם 2 הורשע בקשירת קשר לפשע ושתי עבירות **סיוע** לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA בכמות של אלפי כדורים. בית המשפט אימץ את הסכמות הצדדים והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר, עונש מאסר בן 24 חודשים;

בת"פ (מח' ב"ש) 62962-06-21 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (15.12.22) הנאשם 4 הורשע בעבירת **סיוע** לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 3.2 ק"ג נטו. נקבע כי הסיוע המיוחס לו הוא ברף נמוך ביותר, שלא השפיע על ביצוע הייבוא, ובנסיבות אלו נקבע מתחם הנע בין תשעה חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות עד ל-18 חודשים. הנאשם 4, ללא עבר פלילי, היה נתון במעצר משך כשלושה חודשים, נדון לתשעה חודשי עבודות שירות.

14. לאחר שקילת כלל השיקולים, אני קובעת מתחם ענישה הנע בין **24-12 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת העונש המתאים לנאשם - האם יש מקום לחרוג ממתחם הענישה לצרכי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן?

15. עתה, משנקבע מתחם הענישה, יש להמשיך ולבחון עתירת ההגנה לחרוג ממנו מטעמי שיקום ובהתאם להוראת סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין. סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין מורנו כך: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969"**.

16. התשובה לשאלה אילו מן המקרים ייחשבו מקרי שיקום כמשמעותו בסעיף 40ד' לחוק ואילו לאו מורכבת ותלויה במספר פרמטרים, בין היתר חומרת העבירה, נסיבות הנאשם, טיבו של הליך השיקום והסיכון להישנות עבירות. לשון סעיף 40ד' לחוק מלמדת, כי לעיתים כאשר **"נאשם השתקם"** או כי **"יש סיכוי של ממש שישתקם"**, עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו רע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.2012)) ואולם, אין די בנאשם המראה נכונות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך משמעותי המגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר (ראו ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.07.13)). הפסיקה קבעה בהקשר זה, כי ניתן להתחשב, בין היתר, בשיקולים כגון המוטיבציה שהביע האדם המורשע להשתקם; הליכי גמילה מהתמכרות; הצלחה בהשתלבות בהליכים טיפוליים; שינוי בהתנהגות ובדרך החשיבה של האדם שהורשע; הבעת חרטה כנה והפגנת אמפתיה כלפי נפגע העבירה (ראו: ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מ"י** (18.04.2018); ע"פ 3613/17 **זיבלד נ' מ"י** (17.01.2019)), כשלתסקיר שירות המבחן מעמד משמעותי ביותר, אם כי כמובן שאינו מחייב את בית המשפט.

17. לגופו, הנאשם אדם נורמטיבי, אזרח מן השורה, ביצע את מעשיו על רקע קשיים כלכליים שאליהם נקלע

עקב פיטוריו. נתוניו כולם תואמים היטב את פרופיל הבלדר הקלאסי, שאינו מכור לסם או עבריין, ומבצע את עבודת הבלדרות כדי להרוויח כסף קל ומתוך מחשבה שסיכויי להתפס אינם גבוהים. הנאשם לא עבר הליך שיקומי יוצא דופן, משתף פעולה בהליכי הטיפול אך מתקשה להפתח ולשתף את קצינת המבחן בתכני עולמו הפנימי. לאחר ששמעתי את הנאשם ואמו, אני כי סגירותו נובעת מאישיותו השקטה והמופנמת. לצד זאת, נטל אחריות, הביע חרטה על מעשיו, ניכר כי הסתבכותו טלטלה אותו ואת אמו, שאלה קשור בעבותות, טלטלה עזה והוא למד את לקחו. שירות המבחן היה ער להתקדמותו האיטית בנתיבי הטיפול ועל כן המליץ להעמידו תחת פיקוחם לתקופה של 18 חודשים ולשלבו בהליך טיפולי ארוך טווח. **על יסוד כל אלו, התרשמתי כי מצוי בעיצומו של הליך התבוננות פנימית ותיקון דרכיו, וכי הוא בעל סיכויי שיקום גבוהים.** יש בנתוניו כדי להוות בסיס נאות לסטייה מרף הענישה שנקבע מכח סעיף 40ד(א) לחוק.

18. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים ושמתי לנגד עיני גם את שיקולי הרתעת הרבים, הרתעת הנאשם ושכמותו, ממעורבות ביבוא סמים מסוכנים, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה של עבודות שירות ברף מירבי. אף המאשימה מסכימה כי יש למקם את עונשו ברף התחתון, בעניינינו (ובעיקר בשל השמטת נתוני הסם) קבעתי מתחם שמתחיל משנת מאסר, לכך אוסיף את העובדה שהנאשם היה עצור כחודשיים, נתון תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, מאז החל לעבוד, משתף פעולה עם שירות המבחן, מגלה מוטיבציה כנה להמשך טיפול והעמקה בו, ובמשך תקופה ארוכה ימשיך להיות מפקח על ידם.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות** במקום עבודה המשקם בכתובת השפלה 7 פתח תקווה. הנאשם יבצע את העבודות בימים א'-ה' למשך 6 שעות יומיות. על הנאשם להתייבב לקליטה והצבה ביום 4.5.23 במשרדי הממונה בכתובת לוחמי בית"ר 6, רמלה.
- ב. הנאשם מוזהר כי אם לא ישתף פעולה עם הממונה ניתן להמיר את העבודות במאסר ממש.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת סמים מסוג פשע.
- ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים החל מהיום. הנאשם מוזהר בחובת שיתוף פעולה וכי אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עליו עונש אחר תחתיו.
- ה. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.4.23.

עותק מהחלטתי יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, במעמד הצדדים.